

TAAL & THEOLOGIE door Bert Otten

Heidense Namen

Er is veel verwarring over de 'heiligheid' van het Hebreeuws, van Gods Naam of van de naam van Jezus. God Zelf is heilig. Jezus is heilig, de *betekenis* van Zijn naam - *Behoud* - is 'bijzonder' of 'heilig,' maar de klanken **je-sjoe-aa** zijn dat *niet*. De Joden spraken geen Hebreeuws, omdat dat de taal van het paradijs zou zijn. Het is andersom. God heeft de Bijbel in het Hebreeuws laten optekenen, omdat dat nu net op dat moment de taal van het volk Israël was.

Hebreeuws is slechts één taal van een groep Semitische talen en is evenveel verbasterd - of zelfs meer - als de andere Semitische talen: Moabitisch, Ammonitisch, Edomitisch, Aramees, Akkadisch (Assyrisch), Kanaänitisch en Arabisch. Met al die Semitische talen kunnen we een soort proto-Semitisch (Oer-Semitisch) reconstrueren. Gelet op die ontwikkeling is het al makkelijk te concluderen dat het eventuele 'Hebreeuws,' of proto-Semitisch, van Adam en Eva, zeer anders geweest moet zijn.

Alle Taal en Elke Tong

God wil dat alle taal en elke tong Hem looft (Rom 14:11)! Of we daarvoor nu *God, Gott, Dieu, Dios, Adonai, JHWH* of wat dan ook gebruiken is niet belangrijk, maar dat wij Hem loven - en het liefst in zoveel mogelijk tongen/talen. Een beetje romanticus vertelt zijn beminde ook in meer dan één taal dat hij van d'r houdt. Dit gaat dus al tegen de éénheidsgedachte van een ééntalige naam in. De Bijbel doet niet anders dan heidense namen en begrippen ongewijzigd laten.

Maan is in het Hebreeuws **Jareach**. **Jericho** is dus de stad waar de *maan* aanbeden werd. **Sjemesj** is Hebreeuws (en Kanaänitisch) voor **Zon**. Er zijn drie plaatsen in de Bijbel met de naam **Bet Sjemesj**, Huis van de Zon (*House of the Sun*, er is nog net geen *Rising* bij). Daar werd dus vooral de *zon* aanbeden door de Kanaänieten, voordat Israël aankwam. Jericho en Bet Sjemesj liggen nog steeds in Israël en de namen zijn al die tijd (3500 jaar) nog steeds niet gewijzigd (NBG: Bet-Semes en SV: Beth-emes). Een enkele naam werd hier en daar gewijzigd. **Lais** werd door de Daniëliëten omgedoopt tot **Dan** (Richt 18), **Jebus** werd **Jeruzalem**, maar de meeste toponiemen werden ongewijzigd overgenomen door de Israëliëten.

Sadrach, Mesach en Abed-Nego

In Daniël 1 en 2 worden Daniëls drie vrienden viermaal bij hun Hebreeuwse namen genoemd, die vrijwel geen enkele Jood of Christen kan opnoemen. Hun Babylonische namen zijn heidens, met heidense goden-namen erin. Zo betekent Abed (*aved*) Nego: *dienstknecht of slaaf van Nego of Nebo* - een afgod. In Daniël 3, in het verhaal van het Gouden Beeld van Nebu-(dat is die Nebo)-kadnezar, komen de drie vrienden alleen voor onder hun Babylonische namen Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Twaalf keer wordt deze trits in dit hoofdstuk opgediend, zonder één vermelding van hun Hebreeuwse namen. Heeft God, of heeft Daniël, de Bijbel verkeerd opgeschreven?

Mordekai & Ester

Mordekai en Ester zijn ook heidense, Babylonische, namen. **Mordekai** komt van de Babylonische afgod **Marduk** en **Ester** komt van de Babylonische godin des hemels **Ishtar**. Van **Ester-Ishtar** komen de volgende namen en begrippen: **Astarte, Easter, Ostern, ster (Ned.), star (Eng.), gester-nte, aster-isk, Asterix, aster (bloem), con-stellatie, stella ('r' wordt 'l'), étoile (Fra. - de 's' wordt 'é', zoals in school -> école; studie -> étude; staat -> état)**. Toch leuk om te weten dat er verband bestaat tussen Place d'Etoile en Stella Artois enerzijds en Ester en Ishtar anderzijds. Volgend Purimfeest hoop ik met een glaasje Stella Artois op de Place d'Etoile te zitten, omhoog kijkend naar het gesternte, me koesterend in de volle maan. Dit komt omdat ik graag Purim vier, francofiel ben, van bier hou en me erger aan 'dwaas' (theologisch) taal-purisme. Van Ester weten we trouwens de Hebreeuwse naam Hadassah nog, die de Schrift slechts éénmaal noemt, van Mordekai weten we in het geheel geen Hebreeuwse naam. Als we geloven dat de Geest Gods de Schrift geïnspireerd heeft dan wil al het bovenstaande toch wel wat zeggen.

Babylonische Kalender Maanden

Voor de ballingschap werden de kalender maanden aangeduid met hun getal: 1^e maand, 2^e maand, 3^e maand, etc. Alleen in de tempelbeschrijving, ten tijde van Salomo, worden de (Kanaänitische?) namen Ziw, Bul en Etanim gebruikt (1Kon 6 & 8). In de ballingschap hebben de Joden de heidense, Babylonische, namen voor de kalender over genomen. En de Bijbelboeken van *na* de ballingschap gebruiken die namen gewoon. Weer een bewijs dat God geen Taal Purist is.

Van de twaalf Babylonische namen voor de kalendermaanden worden de volgende *zeven* namen genoemd: Nisan, de 1^e maand (Neh 2:1; Est 3:7); Sivan, de 3^e maand (Est 8:9); Elul, de 6^e maand (Neh 6:15); Kislev, de 9^e maand (Neh 1:1; Zach 7:1); Tevet, de 10^e maand (Est 2:16), Sevat, de 11^e maand (Zach 1:7) en Adar, de 12^e maand (Ezra 6:15; Ester 3:7, 13; 8:12; 9:1, 15, 17, 19, 21). Bovenstaande namen komen 17 maal voor in de Bijbelboeken van na de ballingschap. De boeken van *na* de ballingschap zijn Ezra, Nehemia, Ester, Haggai, Zacharia en Maleachi. Maleachi bevat geen data, Haggai gebruikt enkel de nummer aanduiding en Ezra gebruikt in 1 van de 12 data de Babylonische naam van de maand. In Nehemia wordt er 3 van de 7 keer, in Zacharia 2 van de 3 keer en in Ester 11 van de 12 keer de Babylonische naam van de maand gebruikt.

Sjimsjon

Sjimsjon (Simson) woonde in Bet Sjemesj, hij is vernoemd naar de *zon*. (En wij zouden geen *zondag, maandag, dinsdag, etc.* mogen zeggen?). Een nazireeër die naar de zon vernoemd is. **Sjamasj** is de oppergod der Assyriërs, de **Zonnegod. Sjamasj** werd *verbasterd* in het Aramees en in het Hebreeuws – en in andere Kanaänitische talen – tot **Sjemesj**; weer een bewijs dat Hebreeuws verbasterd is. De originele klank is 'á' of 'à' Die 'á' komt nog terug in de Bijbel als het woord nadruk heeft aan het einde van de regel: Dan wordt **mèlech** (koning) **málech**, en **kèlev** (hond) wordt **kálev** (Caleb) en **sjèmesj** wordt **sjámesj**.

In het Aramees ging **sjamasj** 'dienen' betekenen. Bij daglicht (zonlicht) kon men *dienen* of *werken*. Zo werd **sjamasj** dienaar in het Aramees, en kwam het via Chanoeka, Chanoekia, Jodendom en Messiaanse Joden tot ons. De 9^e (extra) kandelaar op de Chanoekia is de Sjamasj, de dienaar, en steekt de andere acht aan. In Joods Messiaanse visie is dat Christus, Yeshua HaMashiach, die de Dienaar is, het Licht der Wereld. Zo krijgt Christus de titel **Sjamasj**, die de naam van de Babylonische Zonnegod was. Probleem? Nee, want de zon slat ook op Christus (*sjemesj tsedakah* – Zon der Gerechtigheid, Mal.4:2. Ja, maar het is de naam van een Babylonische afgod!

Tegenwerping: Als Satan, *sjamasj*, een woord voor *zon*, misbruikt voor een afgod, waarom zou God dat woord niet terug kunnen pakken, als in Zijn Woord staat, dat Hij de Zon (*sjemesj, sjamesj, sjamasj*) der Gerechtigheid is? Wat betreft de klinkers, die zijn er later in puntjes bijgezet, in alle bovenstaande gevallen staan er steeds slechts drie letters, shin-mem-shin, שמש. Conclusie: **inhoud** gaat boven **vorm**.